

RYBAK POLSKI

Dwu tygodnik poświęcony popularyzowaniu rybactwa.

Organ oficjalny Wielkopolskiego Towarzystwa Rybackiego w Poznaniu - Wydziału Rybackiego Centralnego Towarzystwa Rolniczego w Warszawie - Centralnego Towarzystwa Rybaków Lądowych Województwa Pomorskiego w Toruniu - Towarzystwa Rybackiego Wód Kujawsko-Kaliskich w Włocławku - Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Nowym Sączu - Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Gorlicach - Towarzystwa Rybackiego w Warszawie - Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Jaśle i Powiatowego Towarzystwa Rybackiego w Trembowli.

Wydawany przy pomocy zasiłku Min. Roln. i Dóbr Państw.

Wychodzi 15-go i ostatniego każdego miesiąca

Redaktor: Prof. Dr. Edward Schechtel

Adres red. i administracji: Poznań, ul. Mickiewicza 83 — Godziny biurowe codziennie od 9-13 z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor przyjmuje we wtorek, środę i czwartek od 12-13. — Telefon nr. 62-43, 63-84, 63-85, 64-42. — P. K. O. w Poznaniu nr. 206454

Abonament, tylko roczny, wynoszący 16 zł. można zamawiać przez każdy urząd pocztowy lub przez listonosza. Wpłatę skutecznie można kwartalnie po 4 zł.

Ogłoszenia: Cała strona 40 zł, 1/2 str. 25 zł, 1/4 str. 15 zł, 1/8 str. 10 zł, 1/16 str. 5 zł. Za tekstem i na ostatniej stronie o 50% drożej. Należność płatna z góry przy zamówieniu. Przy powtarzaniu ulgi według umowy. Urzędy i instytucje państwowe uznają 10% zniżkę. Zamówienia do poszczególnych numerów nadsyłać należy najdalej do 10-go i 25-go każdego miesiąca.

TREŚĆ NUMERU: Prof. Dr. E. Schechtel: „Nowoczesna gospodarka jeziorna“. — Leon Starkiewicz: „Dniestr terenem wycieczek dla turystów, amatorów sportu wędkowego“. — Komunikaty Ministerstwa Rolnictwa i D. P.: „Rybołówstwo morskie w 1925 r.“. — „Rybołówstwo morskie w lutym 1926 r.“ — „Ceny na ryby, miarodajne dla dzierżawców wód państwowych“. — Komunikaty Towarzystw: „Wydział Rybacki C. T. R. do swoich członków“. — Sprawozdanie z W. Zebrania Wkp. Tow. Rybackiego w Poznaniu, w dniu 6. marca 1926“. — Rozmaitości. — Ogłoszenia.

Prof. Dr. Edward Schechtel.

10) NOWOCZESNA GOSPODARKA JEZIORNA.

(Ciąg dalszy)

Kto kiedykolwiek miał za zadanie odławiać i na żywo transportować sandacze dla celów hodowlanych, czy kupieckich, ten tylko wie jak wielkie są trudności, jak bardzo wrażliwą jest ta ryba i ile potrzeba drogo zapłaconego doświadczenia, aby zadaniu bez większych strat podołać. Uważam też za wskazane podać tu parę szczegółów dla tych, którzy z tem nie mieli do czynienia. O ostrożnościach mających być zastosowanymi przy odłowieniu pisałem powyżej, ale na tem nie koniec. Trzeba pamiętać o tem, że sandacz wymaga około

2 razy tyle tlenu w wodzie co karp. W kadziach zatem — pominawszy już czystość wody, gdyż to wynika z poprzedniego — można tylko połowę tej ilości pomieścić, co byśmy pomieścili karpi. Następnie do wagi należy donosić sandacze w wodzie, w korytkach, nie ważyć dużych ilości, aby nie narażać delikatnych ryb na zgniecenie i zduszenie. Nie ważyć więc np. trzylatków po 100 kg, czy po 50 kg naraz, tak jak to robimy z karpiem, lecz po 15 kg, a młodsze roczniki po 5 kg wzgl. po 1 kg i natychmiast po zważeniu dawać z powrotem do wody i w wodzie nosić do beczek transportowych. Przytem nie operować niemi tak bez skrpułów jak karpiem, które prawie traktuje się tak jak buraki, czy ziemniaki, lecz delikatnie i uważnie. Co do ilości wody w naczyniach transportowych to sprawa ta jest skomplikowana i w nowszych czasach potworzono na podstawie doświadczeń wzory matematyczne do obliczenia tej ilości wody, które jednakże są dość zawile i nie mogą mieć szerszego zastosowania praktycznego. Należy zatem ogólnie zapamiętać tę regułę, że dla sandacza potrzeba około 2 razy tyle wody, co dla odpowiedniego rocznika karpia a co do tego ostatniego, każdy hodowca rybny ma już pewne doświadczenia. Jeżeli zatem mamy transportować sandacze kupieckie, a w danych warunkach ładowalibyśmy po 100 kg karpia do beczki, to sandaczy załadujemy 50 kg i t. d.

Półow sandacza nie przedstawia trudności. Należy on do najłatwiej dających się odłowić gatunków. Głównie łowi się go dużymi niewodami w jesieni lub zimie, pod lodem. Poza tem używa się do drobnych połowów t. z. „pęczków“, podobnych do tych, jakich używamy do połowu węgorzy. A więc garść suchych łądyg sitnika wiąże się na jednym końcu mocno szpagatem i na drugim końcu w odległości 20—25 cm równo ucina. Na uwiązany koniec takiego „pęczka“ przytwierdza się haczyk wędki na sznurze, który powinien być conajmniej tak długi, jaką jest głębokość jeziora. Sznur wędki nawija się na pęczek jak na szpulkę i zostawia się koniec długi około 1 m, który zwisa do wody. Jako przyętę umieszcza się na haczyku średniej wielkości płoć. Pęczki w ten sposób sporządzone puszcza się wieczorem na otwartą wodę z wiatrem. Przez noc wiatr przepędza je przez całe jezioro a rano szuka się ich na przeciwległym brzegu. Bardzo często chwytają się na takie pęczki i węgorze.

Również łowi się na węcierze (wiosną najlepsza pora) i zarzutniami (przez cały rok). Ponieważ sandacz nie zasypia na zimę i cały rok żeruje, — choć z niejednakową intensywnością i pożywienie jego w rozmaitych porach roku różni się — można go złowić na wędkę o każdej porze;

jednakże najlepszymi są miesiące wrzesień i październik. Jako przynęty używa się robaków, larw, chrząszczy, koników polnych, much, mięczaków i drobnych ryb (najlepiej kielbi). Najlepszymi miejscami połowu są płytsze jeziora i rzeki o twardym dnie. Duże sandacze łowi się na spokojnej wodzie, poniżej lub powyżej prądu, koło ostróg, zwłaszcza jeżeli są ułożone z faszyn, które dają im możliwość ukrywania się.

Delikatne, białe, jędrne, mało ościste mięso sandacza, jest ogólnie znane i cenione i zawsze na targu poszukiwane. Jedyną wadą mięsa sandacza jest jego względna chudość, w czym zbliża się bardzo do szczupaka. Jak można się przekonać z zestawień cen rynkowych, względnie najwyższe ceny uzyskuje on w dużych centrach, gdzie łatwiej o większą ilość kupujących tę bądź co bądź luksusową, drogą rybę. Cena sandacza jest z reguły wyższa od ceny szczupaka. Tam gdzie spotykamy ceny sandacza niższe od szczupaka, to zawsze chodzi o sandacze mrożone, sprowadzane z zagranicy i ta niższa cena jest uzasadniona, gdyż smak sandacza mrożonego nie może się równać ze świeżym. I to należy podkreślić z naciskiem wobec faktu, że obecnie szereg rynków polskich, a przede wszystkim Łódź, jest zalewany sandaczem mrożonym w cenie, która równa się około połowie ceny sandacza świeżego, robiąc krajowemu sandaczowi dotkliwą konkurencję. Otóż publiczność kupująca ten towar luksusowy powinna pamiętać, że jeżeli chce przysmaku prawdziwego, to znajdzie go tylko w sandaczu świeżym i o tem każdy się może przekonać a wówczas z chęcią zapłaci wyższą cenę. Wobec tej wysokiej ceny sandacza jasnym jest, że przy swoich licznych wartościach hodowlanych, któreśmy wyżej opisali, jako ryba drapieżna w swoim rodzaju i w swoich warunkach jest bez konkurencji. Zapotrzebowanie sandacza jest tak duże, że nigdy krajowa produkcja nie może mieć obawy przed trudnościami zbytu. Ilości przez nas produkowane nie starczą nawet na pokrycie własnych potrzeb a dla zagranicy sandacz jest towarem, który zawsze i w każdej ilości znajduje zbyt łatwy i po wysokiej cenie. Wystarczy, jeżeli przytoczymy, że jeden z najbliższych nam dużych rynków zagranicznych, jakim jest Berlin, konsumował samych mrożonych sandaczy rocznie za półtora miliona marek. Sandacz pojawia się zagranicą na rynkach najczęściej w stanie świeżym lub mrożonym; ale występuje też w stanie suszonym, podobnie jak wątlusz, solonym, wreszcie i wędzonym, choć się do tego mniej nadaje, z powodu swej chudości. Pojawia się w handlu również i kawior sandaczy. Głównym

dostawcą sandacza dla Europy była przed wojną Rosja, o której produkcji dają pojęcie takie cyfry jak, że np. Astrachan sam produkował rocznie około 80 milionów funtów ryb i 2—3 milionów funtów kawioru.

Te wszystkie momenty powinny, choć przedstawione w szczupłych ramach artykułu, dostatecznie przekonać rybaków jeziornych i skłonić do tego, aby z całą energią i wytrwałością dążyli do podniesienia produkcji sandacza w swoich jeziorach, a tam gdzie go jeszcze nie ma, a są warunki rozwoju, do najspieszniejszego zaprowadzenia go. (C. d. n.)

Leon Starkiewicz.

DNIESTR TERENEM WYCIECZEK DLA TURYSTÓW, AMATORÓW SPORTU WĘDKOWEGO.

Poznać dokładnie swój kraj, powinno być moralnym obowiązkiem dla każdego inteligentnego człowieka. W Polsce turystyka, jak również i sport wędkarski, nie mają zwolenników. Złożyło się na to bardzo wiele przyczyn, z których głębszych tu poruszać nie zamierzamy, zaznaczamy tylko, że z chwilą odzyskania niepodległości i zjednoczenia się rozdzielonych prowincyj, obudza się chęć do turystyki i do sportów wszelkiego rodzaju. — Dla chętnego poznania swej ojczyzny, obywatela państw zachodnich, nie ma żadnych trudności, przy zwiedzaniu i pobycie w najodleglejszych zakątkach swego kraju. Mając kolejowy rozkład jazdy, a pieniądze w kieszeni, Francuz, Włoch lub Niemiec, może śmiało puścić się w podróż, licząc na to, że wszędzie, gdzie przyjdzie, znajdzie, choć może bardzo skromne, lecz czyste i wygodne mieszkanie, a choć nie wykwintne, lecz smaczne i zdrowe pożywienie. — Nikt go tam badać nie będzie, poco i naco przybył w te strony, bo gdy ujrzy na nim strój turystyczny, wie, że przybył na to, aby zapoznać się ze stronami, których nie zna. Jeżeli zechce zwiedzić okolice, więcej odległe od kolei, to z pewnością nie będzie się kłopotać o to, jak się tam dostać. Wszędzie natrafi na autobusy, dylizanse, czy też inne środki lokomocji, które ułatwią mu, za stosunkowo nie wielką cenę, możliwość dostania się, tam gdzie zamierzył. Czy Bawarczyk przyjedzie do Saksonji, czy Prusak do Hannoveru, nie będzie odczuwał, jako turysta, różnicy w przyjęciu i zainteresowaniu się, jego przyjazdem, w zetknięciu się z miejscową ludnością. W Polsce jeszcze wciąż istnieją i długie lata istnieć jeszcze będą granice, które rozdzieliли nas zaborcy, nietylko terytorjalnie, lecz kulturalnie i pojęciowo. Turystów u nas nie ma, a przynajmniej jest ich na ogół bardzo mało i to przeważnie

tylko młodzieży. Wogóle, prócz nielicznych miejscowości, w górach, ludność Polski ich nie zna i turysta z innych stron przybyły, wzbudza zawsze, bądź podejrzenie, bądź też natrętą ciekawość, w zetknięciu się z miejscową ludnością okolicy, którą poznać zamierzył. Dostać się w Polsce, do miejscowości, zdala od linii kolejowych położonych, a many jeszcze takich okolic bardzo wiele, jest rzeczą trudną, nieraz bardzo kosztowną a często i niebezpieczną. Nie lepiej się dzieje dla turysty w prowincjach, w których ani na brak linii kolejowych, ani na brak dróg bitych, narzekać nie można. Niema tu bowiem, w licznych miastach i mniejszych miasteczkach, prymitywnych bodaj urządzeń, dla podróżnych i turystów.

Nawet jeszcze w miastach powiatowych, byłego zaboru Austrii, w Małopolsce Wschodniej przeważnie nie ma hoteli, a jeżeli są, to są to obskurne żydowskie, raczej spelunki niż hotele.

W mniejszych, nie powiatowych miastach nawet o takich hotelach nie ma mowy. Są tam tylko pewne prywatne, żydowskie najczęściej domy, które przyjmują podróżnych, o ile to im dogadza i mają wolne miejsce. Zwykle taki prywatny hotel, ma jedno łóżko do dyspozycji. W tego typu miastach, których można u nas wyliczać na setki, pożywić się można tylko w restauracji kasyna, o ile ono istnieje. Naturalnie, że wstęp tam, bardzo często, mają tylko członkowie, więc obcy musi prosić zarząd kasyna o pozwolenie korzystania z restauracji kasynowej. Jeżeli kasyna w mieście nie ma, to zwykle, prócz bułki i śledzia lub żydowskiego koszernego wikt, innego pożywienia znaleźć nie można.

Takie stosunki panują u nas w prowincji, która nie leży gdzieś na kresach Pińszczyzny, czy też na granicy łotewskiej, ale w byłej Galicji Wschodniej, w kraju najżyźniejszym w Polsce, który posiada stosunkowo dość znaczną ilość linii kolejowych i dróg bitych.

Ciekawe pod każdym względem i warte jednak są poznańskie uroczyska, a zarazem i dzikie okolice, położone nad Dniestrem i jego dopływami. Dniestr dla amatorów sportu wędkarskiego, to Eldorado, jakiego drugiego w Polsce nie znajdzie. Szczególniej w dolnym jego biegu, od Niżniowa do Okcypów Św. Trójcy, turysta - wędkarz, trafia co krok na cudowną panoramę skalistych, bardzo stromych brzegów, pokrytych lasami. Wspaniała ta rzeka, żłobiąc sobie koryto w twardym kambryjskim piaskowcu podolskiej płyty, trafiała wciąż na przeszkody, które zmuszoną była omijać, tworząc wężowe skręty i sploty, aby wydostać się z pomiędzy litej skały, na

warstwy mniej zwarte, dające naporowi wody możliwość, wyłobienia głębokiego koryta. Dniestr, mając dno usłane złomami skał, liczne brody i progi, otoczony z obu stron brzegami wysokimi miejscami zwyż 200 mtr., które osłaniają jego wody, od wiatrów a wzmagają intensywnie, operację promieni słonecznych, jest rzeką dla życia i rozwoju wielu gatunków ryb, nadzwyczaj odpowiednią. Z otaczających brzegi, wysoko położonych żyznych pól, spływa po każdym deszczu, masa pokarmu. Nieruchome dno z kamieni, sprzyja rozwojowi roślinnego i zwierzęcego świata, którym, prócz narybku, żywią się prawie wyłącznie, świnka i czeczuga. Świnka, zwana tu pidustą (po rusińsku), jest główną podstawą gospodarki rybnej i pomimo prawie bezustannego, dzień na dzień, połowu tej ryby sieciami, ubytku jej nie widać. Gdyby ochrona tych wód była należyta i władze nasze dbały o to, aby przekraczających ustawy rybackie ścigać i karać, nie pozwolić na łowienie gęstemi sieciami narybku, zapomocą tak zwanych czerpaków, zapobiegać stanowczo wyławianiu tarlaków świnki, rękami, na naturalnych tarliskach, wygubić raz na zawsze, bardzo w tamtych stronach rozpowszechnione, masowe trucie ryb, kulczybą, (wronie oko, *Nux vomica*) to z pewnością, w krótkim czasie, Dniestr byłby najrybniejszą rzeką w Polsce. Trucie ryb kulczybą bardzo jest łatwym do zniszczenia, przez zakaz bezwzględny przywozu tej trucizny do kraju i handlu nią w miastach. Jeżeli jednak kulczybą potrzebną by u nas była, do wyrobu strychniny, czy też innych preparatów, pozwolenie na przywóz mogliby pod ścisłą kontrolą dostawać tylko ci, coby dali gwarancję, że jej do trucia ryb, nie będą sprzedawać. Dziś w każdym miasteczku, w sklepikach żydowskich, można nabyć tę truciznę, każdemu do woli. Sprzedają ją młodzieży wiejskiej, która pasąc bydło nad Dniestrem, truje ryby, o każdej porze. (C. d. n.)

KOMUNIKATY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
RYBOŁÓSTWO MORSKIE W 1925 R.

Tabela I.

Miejscowość	Ilość złowionych ryb w kg		Wartość połowów w zł	
	1924	1925	1924	1925
Hel	908 000	516 000	534 500	284 5 0
Bór-Jastarnia	704 500	413 000	539 000	331 500
Puck	260 500	212 000	205 500	205 500
Gdynia	516 000	355 500	283 000	244 500
Razem	2 389 000	1 496 500	1 562 000	1 066 000

Tabela II.

Rok	Miejscowość	Ilość rybaków		Łodzi motor.		Łodź bez silnika		Zarobek roczny 1 rybaka
		ogółem	brało udział w połowach	ogółem	brało udział w połowach	ogółem	brało udział w połowach	
1924	Hel	144	126	43	26	99	3	4 217
	Bór-Jastarnia	574	358	19	7	310	86	1 503
	Puck	296	227	—	—	161	64	909
	Gdynia	145	145	30	25	149	32	1 878
	Razem	1 159	856	92	58	719	185	2 127*
1925	Hel	112	110	33	28	84	—	2 485
	Bór-Jastarnia	572	386	19	9	310	91	864
	Puck	288	235	—	—	161	79	878
	Gdynia	133	133	29	26	144	32	1 732
	Razem	1 105	866	81	63	699	202	1 490*

*) suma przeciętna

Tabela I ilustruje wyniki połowów w polskich wodach przybrzeżnych w 1925 r. w porównaniu z połowami w 1924 r. oraz procentowy stosunek połowów w poszczególnych miejscowościach do połowów ogólnych.

Połowy morskie w r. 1924, które stanowiły zaledwie 60% połowów 1923 r., były mniej niż średnie; połowy w roku ubiegłym 1925 dały wyniki bardzo nikłe.

W tabeli II podano porównawcze zestawienie ilości rybaków i statków w poszczególnych miejscowościach wybrzeża, oraz przeciętny zarobek roczny rybaka w latach 1924 i 1925.

Procentowy stosunek połowów w poszczególnych miejscowościach do ogólnych połowów jest następujący:

Tabela III.

Miejscowość	Procentowy stosunek do ogóln. połowów w latach	
	1924	1925
Hel	38,5 %	34,5 %
Bór-Jastarnia	29,5 %	27,5 %
Puck	10,5 %	14 %
Gdynia	21,5 %	24 %
Razem	100 %	100 %
	2 389 500 kg	1 496 500 kg

Połowcy poszczególnych gatunków w latach 1924 i 1925 przedstawiają się jak następują:

Tabela IV.

Gatunek ryb	1924		1925	
	Ilość ryb złowionych w kg	Wartość połowów w zł	Ilość ryb złowionych w kg	Wartość połowów w zł
Łosoś	71 500	298 000	25 000	138 500
Szprot	1 011 000	241 000	383 000	77 500
Płastuga	400 500	267 500	416 000	266 500
Śledź	702 000	348 000	424 000	227 500
Węgorz	119 000	297 000	66 000	169 500
Sieja	4 500	8 000	3 500	6 000
Wątlusz	50 500	47 000	111 000	78 500
Inne gatunki	30 500	55 500	68 000	102 000
Razem	2 389 500	1 562 000	1 496 500	1 066 000

W roku 1925 połowy wszystkich głównych gatunków ryb były niespodziewanie małe. Szproty poławiano w polskich wodach przybrzeżnych w bardzo nieznacznych ilościach, gdyż trzymały się one przeważnie wybrzeży gdańskich, w okolicach Schiewenhorstu. Śledzie zjawiały się w styczniu, marcu, maju, w większych gromadach we wrześniu, lecz wkrótce znikaly. Bardzo niepomysłne były również połowy łososi i węgorzy, które w 1924 r. podniosły nieco zarobki rybaków. Bywały wypadki, że połowy nie opłacały kosztów zużytych materiałów pędnych. Dużą przeszkodę przy połowach stanowiły niesprzyjające warunki atmosferyczne, silne wiatry i burze, które uniemożliwiały rybakom bardzo często wyjazd na morze oraz niszczyły narzędzia. We wrześniu, na który to miesiąc przypadały największe połowy węgorzy, silne burze wyrzucały często do 90% wystawionych żaków. W październiku silna burza uszkodziła 14 kutrów, z których jeden zatonął.

Z innych gatunków ryb łowiono w większych ilościach wątlusze i płastugi.

Rybołówstwo morskie w lutym 1926 r.

W lutym 1926 r. na wybrzeżu polskim rybacy poławiali jedynie szproty i śledzie w ilościach nieznacznych; wobec zupełnego braku ryby, odczuwanego od dłuższego czasu, wyniki tych połowów dały rybakom możliwość przetrwania trudnej sytuacji, w jakiej się znajdują.

W okolicach Gdyni łowiono mielnice. Połów łososi na Bałtyku jeszcze nie rozpoczął się, innych ryb łowiono bardzo mało.

Wobec małych wyników połowów zaledwie część wędzarni pracowała i to częściowo po kilka dni w tygodniu.

Rybacy z Gdyni stracili wskutek burzy i porwania przez statki 3 siecie mielnicowe i 8 sieci śledziowych wartości 940 złotych.

W okresie sprawozdawczym rybacy otrzymali 10 pozyczek ogółem na sumę 4.150 złotych.

W końcu lutego rozpoczął się wylęg siei w wylęgarni Puckiej; w miarę postępu wylęgu narybek będzie wpuszczany do zatoki Puckiej.

Połowy			Łosoś	Węgorz	Flądra	Śledzie	Szproty	Inne gatunki ryb	Ogólna ilość złowionych ryb w kg	Ogólna wartość w złotych	
Ilość rybaków	Ilość łodzi										
	z silnikami	bez silnika	Ilość złowionych ryb w kg							142,102	110,312
917	71	172	3,786	3,015	2,120	25,020	85,650	22,511			
			Cena w złotych za kilogram								
			6,00	2,50	0,80	0,70	0,40	1,37			

CENY NA RYBY, MIARODAJNE DLA DZIERŻAW WÓD PAŃSTWOWYCH.

Na posiedzeniu Komisji, które się odbyło w M-stwie Roln. i D. P. w dniu 7. stycznia r. b., ustalone zostały następujące ceny hurtowe ryby w okresie grudniowym 1925 r.:

za 1 kg karpia kupieckiego	3,12 zł
„ „ „ szczupaka wybór	2,52 „
„ „ „ „ średnica	1,76 „
„ „ „ ryby białej	1,29 „

Przyjąwszy w myśl art. 3 umów dzierżawnych 70% cen, płaconych przez Związek Producentów Ryb*), otrzymamy ceny, jakie na rok 1925 należy pobierać od dzierżawców ry-

*) Ceny niższe obowiązują tylko tych dzierżawców, dla których miarodajnymi, podług kontraktu, są ceny płacone przez Związek Producentów Ryb w Warszawie. Uwagę tą dodajemy dla uniknięcia nieporozumienia tamtegorocznych, ponieważ istnieją kontrakty, które regulują odmiennie wysokość cen.

zostanie pomyślnie załatwioną. Ze względu na dalszą pracę Tow. i na znaczenie polityczne, którego niewątpliwie sprawa nie jest pozbawiona, należy dążyć do najszybszego zlikwidowania zatargu. W sprawie uregulowania zapłaty czynszów dzierżawnych za jeziora państwowe czyniono liczne starania, interwenjując ustnie i pisemnie w Województwie i Ministerstwie Rolnictwa i D. P. Wprawdzie dotąd nie nadeszła spodziewana zasadnicza decyzja z Ministerstwa, jednakże Województwo — Dyrekcja Lasów, uwzględniła starania Tow. i w wielu indywidualnych wypadkach uczyniła zadość uzasadnionym reklamacjom dzierżawców, co z uznaniem podnosi prezes. Założenie własnego gospodarstwa narybkowego nie mogło być zrealizowane z powodu odmówienia funduszków przez Ministerstwo Rolnictwa i D. P. W sprawie ustalenia ceł na ryby zagraniczne oraz w innych ważnych sprawach zajmowało Tow. niejednokrotnie stanowisko, które było uwzględnione przez władze. Wydawnictwo „Rybaka Polskiego“ utrzymano mimo ciężkich warunków przez cały rok, wydając go jako dwutygodnik, w sile 1 arkusza. Lista wysyłkowa wykazuje 550 egzemplarzy, w tem około 400 płatnych, reszta deputatowe dla Ministerstwa Roln., względnie zamienne. W sprawie odzyskania części inwentarza czyni się starania w drodze sądowej. Członkom Tow. udzielono w wielu wypadkach porady fachowej, ustnej i pisemnej oraz w kilku wypadkach przeprowadzono badania na miejscu. Liczba członków w r. 1925 wynosiła 240, przybyło 5, ubyło 2. Personel biura Tow. składał się z rzeczoznawcy i redaktora „Rybaka Polskiego“, oraz sekretarza. Dziennik podawczy wykazuje liczbę aktów 937. Sprawozdanie kasowe obejmuje tylko okres od 1. IV. do 31. XII. 25, ponieważ za czas od 1. I. do 31. III. wszelkie akty, dowody kasowe i książki zaginęły i nie zdołano ich dotąd, mimo starań, odzyskać.

Sprawozdanie kasowe.

Dochody	zł gr		Rozchody	zł gr	
	zł	gr		zł	gr
1. Stan kasy w dniu 1. 4. 25	816	—	1. Druk Rybaka Polskiego	2122	—
2. Subwencje M. R. i D. P. na wyd. Rybaka Polsk. i utrzym. biura Tow. . .	2 950	—	2. Redakcja i administracja Rybaka	2851	43
3. Dtto na cele organizacyjne Tow.	500	—	3. Pensje urzęd. biura Tow.	1487	88
4. Prenum. Rybaka Polsk.	2 033	54	4. Na akcję siejową . . .	500	—
5. Ogłoszenia	454	11	5. Sprzęty biurowe . . .	17	50
6. Wkładki członków . . .	281	—	6. Pozostałość kasowa w dniu 31. 12. 1925 .	513	39
7. Druk „Bibl. Rybackiej“	457	56			
Razem	7 492	20	Razem	7 492	20

Wierzytelności Tow. wynoszą: Za ogłoszenia w „Rybaku Polskim“ 804 zł., zaległe prenumeraty 4271 zł., zaległe wkładki 1399 zł., razem 6 474 zł.; długi Tow.: za druk „Rybaka“ 1986,50 zł., zaległe pensje urzędników 900 zł., razem 2 886,50 zł. Tow. korzystało w r. 1925 z subwencji Ministerstwa Rolnictwa i D. P. na „Rybaka Polskiego“ przez cały rok; subwencję na utrzymanie biura przestano wypłacać z dniem 1. lipca. Prezes zaznacza, że gdyby wszyscy członkowie płacili regularnie wkładki, a prenumeratorowie abonament, to Tow. mogłoby się doskonale rozwijać i apeluje do członków, aby rozwijali w tym duchu propagandę i sami świecili przykładem. Po ożywionej dyskusji odczytano następnie sprawozdanie Kom. rewizyjnej i udzielono Wydziałowi absolutorium.

Z kolei prezes zgłosił swoją rezygnację, przypominając, że podjął się kierownictwa Tow. w chwili, kiedy mu groził upadek, a podjął się do czasu ułożenia normalnych stosunków. Obecnie, kiedy pora ta nadeszła, a liczne inne obowiązki i siły nie pozwalają mu więcej czasu poświęcać Tow., prosi o wybór nowego prezesa, zaznaczając, że Wydział Tow. na dotychczasowym posiedzeniu nie mógł niestety dojść do wniosku, jakiego kandydata ma przedstawić W. Zebraniu. Ponieważ W. Zebranie nie wysunęło również kandydata, przeto na wniosek p. Ponińskiego zgodził się prezes odsunąć swą rezygnację do następnego W. Zebrania, prosząc W. Zebranie o zastanowienie się wówczas nad kandydatami.

Następnie prezes komunikuje, że w r. b. 1926 Ministerstwo Rolnictwa i D. P. nie wypłaca już żadnej zapomogi na „Rybaka“ i że wobec tego Wydział Tow. postanowił W. Zebraniu przedstawić wniosek, aby „Rybaka“ jednak bezwarunkowo dalej wydawać, choćby w zmniejszonych rozmiarach. Uchwalono.

Uchwalono na rok 1926 następujący budżet: Dochody: 400 prenumeratorów 6 400 zł., wkładki 150 członków 1 800 zł., druk ogłoszeń 1 000 zł., razem 9 200 zł. Rozchody: Druk „Rybaka Polskiego“ 4 200 zł., redakcja i administracja „Rybaka P.“ 1 800 zł., biuro Tow. 3 200, razem 9 200 zł.

W myśl wniosku Wydziału zatwierdzono następnie na r. 1926 wkładkę roczną w dotychczasowej wysokości, a mianowicie: dla nieposiadających wód rybnych i dla posiadających do 500 mg pruskich 12 zł., od 500—1000 mg 18 zł., ponad 1000 mg i dla trudniących się handlem ryb 24 zł. Jako jednorazową wkładkę dożywotnią uchwalono kwotę 200 zł.

W wolnych wnioskach uchwalono dyrektywy dla Wydziału w sprawie obrony celnej przeciwko importowi zagra-

nicznych ryb, oraz w sprawie sposobu wydzierżawiania wód państwowych. System licytacji uznano za niewłaściwy, ponieważ prowadzi do nierealnych tenut dzierżawnych, do oddawania wód spekulantom, a w rezultacie do zniszczenia wód. Oświadczone się natomiast za systemem postępowania ofertowego z uwzględnieniem realnej wysokości tenuty przy zachowaniu obiektu w dobrym stanie i z uwzględnieniem fachowości reflektantów, w drodze opinii inspektorów rządowych i Tow. rybackich. Postanowiono odnieść się do Województwa z prośbą, aby kaucji dzierżawnych nie waloryzowano, a jeżeli tego nie da się uchylić, aby zezwalano na zwłokę i wpłacanie ratami. Ponieważ w czasie inflacji i wskutek spekulacji czynsze dzierżawne obecne są znacznie i niewspółmiernie z wartością obiektów wyższe, niż przed wojną, przeto oświadczone się za rewizją ogólną wysokości czynszów dzierżawnych z przerechowaniem czynszów przedwojennych w relacji ustawowej, względnie złota.

Na tem do 2¹/₂ godzinnych obradach posiedzenie zamknięto.

ROZMAITOŚCI

KALENDARZYK RYBACKI NA KWIECIEŃ.

Woj. Poznańskie: B. Rej. Poznańska: Wiosenna pora ochronna od 20. kwietnia do 31. maja, ochrona raka do 31. maja, do 15. czerwca mają być przepławki otwarte dla przepływu ryb, do 31. lipca zakaz połowu ryb na tarliskach ochronnych. B. Rej. Bydgoska: Wiosenna pora ochronna od 20. kwietnia do 31. maja, ochrona raka do 31. maja, do 1. sierpnia zakaz połowu ryb na tarliskach ochronnych.

Woj. Pomorskie: Wiosenna pora ochronna od 15. kwietnia do 26. maja, od 15. kwietnia wolny połów lipienia, ochrona raka do 31. maja, od 14. kwietnia nie wolno łowić węgorzy ościami.

Woj. Małopolskie: Ochrona jazia, lipienia, głowacicy, świnki, wyrozuba, czopa, sandacza, brzany, jesiotra, raka samicy.

W gospodarstwie stawowem kończy się obsadę stawów, przygotowuje tarliska dla karpia. Jednakże tarła ostrożny hodowca nie urządza przed 15. maja i do tego czasu należy trzymać płcie osobno. W drugiej połowie kwietnia można zacząć — jeżeli ciepło — karmić. W pstrągarniach pora przejścia do karmienia sztucznego wycieru oraz pora kampanji dla gatunków trących się na wiosnę, jak lipień, głowacica, pstrąg stalogłowy. Na wodach dzikich porą tarła ryb i zastój w łowieniu.

Miesięcznik popularno-naukowy p. t. „Wiedza i Życie“.

Z dniem 1 marca r. b. zaczął wychodzić pod redakcją J. Jędrzejewicza, dyrektora „Powszechnego Uniwersytetu Korespondencyjnego“, nowy miesięcznik popularno-naukowy p. t. „Wiedza i Życie“. Zadaniem tego pisma będzie popularyzowanie wiedzy we wszelkich jej dziedzinach i tą drogą dawanie szerokim masom naszej publiczności dla każdego zrozumiałej, ciekawej lektury o najnowszych postępach myśli ludzkiej, o nowych wynalazkach, cudach techniki, podróżach i badaniach geograficznych i t. d.

Każdy zeszyt, objętości 5—6 arkuszy druku, bogato ilustrowany, będzie przynosił czytelnikowi artykuły wybitnych badaczy i specjalistów. W najbliższych numerach ukażą się artykuły Wacława Sieroszewskiego o jego podróży do Egiptu, D-ra T. Jaczewskiego o wyprawie zoologicznej do Parany, D-ra P. Słonimskiego o życiu głębin morskich, Prof. D-ra Jantzena o gwiazdach podwójnych, Generała M. Zaruskiego o żegludze morskiej, Prof. Noakowskiego o stylach w architekturze, Prof. D-ra Szymanowskiego o zimnicy, Prof. D-ra Patkowskiego o rozpadzie atomów i budowie materji i t. d.

Ponadto pismo zawierać będzie obfity dział kronik i przeglądów naukowych, technicznych, gospodarczych, artystycznych, społecznych i t. d., które będą informować czytelnika o ruchu umysłowym u nas i zagranicą, artykuły, poświęcone samokształceniu i pracy umysłowej, wreszcie dział zadań konkursowych na tematy naukowe z cennymi nagrodami książkowemi.

Przystępna bardzo cena (4 zł 50 gr kwartalnie) oraz ciekawa i urozmaicona treść niewątpliwie zapewnią pismu szerokie powodzenie.

Adres redakcji: Warszawa, Chmielna 33 m. 5.

Klasyczne dzieło Vogt'a — Hofer'a

Die Süßwasserfische Mitteleuropas

ze znanym, wspaniałym atlasem, złożonym z kilkudziesięciu barwnych artystycznych tablic, wyczerpane w handlu, sprzedam, w stanie nowym zupełnie, za zniżoną cenę 350 zł.

X. Stark, Bytyń p. Kazimierz

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	TORUŃ					GRUDZIĄDZ					BYDGOSZCZ					
	26. 2. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	19. 3. 26	6. 3. 26	13. 3. 26	20. 3. 26	3. 1. 26	9. 1. 26	16. 1. 26	6. 3. 26	13. 3. 26	20. 3. 26	3. 1. 26	9. 1. 26	16. 1. 26
Węgorze . . .	—	5,0	—	—	—	6,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze . .	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00	4,00—4,60	—	5,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szczupaki . .	3,00—3,60	3,00—3,60	2,00—3,00	2,40—3,60	3,00—3,40	2,60—3,20	3,20—3,60	3,60—4,00	3,00—4,00	3,0—4,00	—	—	—	—	—	—
Leszce . . .	1,20—2,40	2,00—2,60	1,40—2,40	1,20—2,40	3,00	2,60	2,60—3,00	1,60—3,60	1,60—3,60	1,60—3,60	—	—	—	—	—	—
Liny	3,60	—	4,00	4,40	—	—	5,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	—	—	—	—	—	—
Karasie . . .	—	—	2,00	—	—	—	3,20—4,40	—	2,0—4,00	2,0—4,00	—	—	—	—	—	—
Sumy	—	3,00	2,40—3,20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Okonie	1,60—3,00	2,00—3,00	1,00—2,00	1,60—2,00	2,00—2,40	2,00—2,40	2,00—3,00	—	2,00—3,00	—	—	—	—	—	—	—
Płotki	1,20—2,00	1,20—2,00	0,80—1,60	0,80—1,80	1,00—1,40	1,50—2,00	1,60	0,60—1,60	1,0—2,00	1,00—2,00	—	—	—	—	—	—
Drobne ryby.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Raki (kopa) .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Miętusy . . .	—	—	2,40—2,60	2,40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cyry	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Łososie . . .	4,00—6,00	6,00	6,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	2,00—2,40	1,60—2,40	1,80—2,40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pstrągi	—	—	1,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sielawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazgarze . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Świnki	—	1,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
								4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00						

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	BYDGOSZCZ								KATOWICE				Średnioroczna	
	23. 1. 26	30. 1. 26	6. 2. 26	13. 2. 26	20. 2. 26	27. 2. 26	4. 3. 26*	18. 3. 26**	25. 3. 26	26. 2. 26				
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szczupaki	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—3,60	3,00—3,60	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,50	4,50	6,00	4,00—4,30	—	—
Leszcze	1,60—3,60	1,60—3,60	1,60—3,00	1,60—3,00	1,60—3,00	1,60—3,00	1,60—3,00	1,60—3,00	—	—	—	4,60—5,00	—	—
Liny	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	4,50	5,00	5,00	3,50—3,80	—	—
Karasie	—	—	2,40—3,00	2,40—3,00	3,00	3,00	3,00—4,00	3,00—4,00	—	—	—	3,50—3,80	—	—
Sumy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Okonie	2,40—3,00	—	2,00—3,00	—	—	—	—	—	3,20	—	—	—	—	—
Plotki	1,00	1,00	0,80—1,20	0,80—1,20	0,80—1,20	0,80—1,20	0,80—1,20	0,80—1,20	—	—	—	2,80—3,00	—	—
Drobne ryby	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzozy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cytry	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stynki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,00—5,00	4,50	5,00	5,00	4,50—5,00	—	—
Sielawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Świnki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* 11,3 bez zmiary. ** dorsze 2,60, śledzie 1,00

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	CZĘSTOCHOWA					RADOM					WŁOCŁAWEK										
	6. 3. 26*	26. 3. 26	4. 3. 26	11. 3. 26	18. 3. 26	24. 3. 26	19. 2. 26	26. 2. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	6. 3. 26*	26. 3. 26	4. 3. 26	11. 3. 26	18. 3. 26	24. 3. 26	19. 2. 26	26. 2. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze	4,00—4,30	3,60—4,00	4,50	5,00	—	—	4,00—4,60	3,50—4,00	3,00—4,00	—	—	4,00—4,60	3,50—4,00	3,00—4,00	—	—	4,00—4,60	3,50—4,00	3,00—4,00	—	—
Szczupaki	4,60—5,00	4,50—5,00	4,50—5,50	5,50	5,50	5,50	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—
Leszcze	3,50—3,80	3,00—3,50	4,50	4,50	4,00—4,50	4,00—4,50	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—
Liny	4,00—4,30	4,00—4,30	—	—	—	—	4,00—4,60	3,00—3,50	—	—	—	4,00—4,60	3,00—3,50	—	—	—	4,00—4,60	3,00—3,50	—	—	—
Karasia	3,50—3,80	3,50—3,80	4,50	—	—	—	4,50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3,00—3,50	2,50—3,00	3,00—3,50	—	—
Sumy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Okonie	—	—	3,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Płotki	2,80—3,00	2,60—3,00	1,80—2,50	2,50	2,50	2,50	2,00—3,00	2,00—2,50	2,00—2,50	—	—	2,00—3,00	2,00—2,50	2,00—2,50	—	—	2,00—3,00	2,00—2,50	2,00—2,50	—	—
Drobne ryby	2,50—3,00	2,50—3,00	—	1,50 1,80	1,80	1,80	0,60—1,20	1,50—2,00	1,50—2,00	—	—	0,60—1,20	1,50—2,00	1,50—2,00	—	—	0,60—1,20	1,50—2,00	1,50—2,00	—	—
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cyry	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Łososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	4,50—5,00	4,50—5,00	4,50	5,00	5,00	5,00	4,00—5,00	3,50	5,00—5,50	—	—	4,00—5,00	3,50	5,00—5,50	—	—	4,00—5,00	3,50	5,00—5,50	—	—
Sielawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Świnki	3,00—3,30	3,00—3,50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* 12. 1 19. III. bez zmiany

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	P Ł O C K				L U B L I N				Ł O M Ż A		S U W A Ł K I		
	12. 2. 26	19. 2. 26	26. 2. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	19. 3. 26	26. 3. 26	Luty 26	12. 2. 26	19. 2. 26	12. 2. 26	19. 2. 26	
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sandacze	—	5,00	5,50	4,50	—	—	—	—	—	—	—	—	
Szczupaki	3,50	3,50	4,00	4,00—4,80	4,25—4,50	3,25—4,50	4,00—4,30	2,00—3,00	1,70—2,50	1,80—2,80	—	—	
Leszce	—	—	—	4,00—4,20	4,00—4,20	3,25—3,50	3,75	1,80—3,00	—	—	—	—	
Liny	—	—	—	4,00—4,20	4,00—4,10	3,00—3,10	—	—	1,70—2,50	1,80—2,80	—	—	
Karasie	2,00	1,50	1,50	4,00—4,50	—	3,50—4,00	—	—	—	—	—	—	
Sumy	—	—	—	—	—	—	—	1,00—2,50	—	—	—	—	
Okonie	—	—	—	2,00 2,50	3,00 4,00	2,25—3,00	—	—	—	—	—	—	
Płotki	—	—	—	2,00	1,80—2,00	1,00—2,00	1,00—2,00	0,60—2,25	1,20—1,40	1,20	—	—	
Drobne ryby	1,00	1,20	1,00	1,20—2,00	1,10—1,60	0,60—1,00	0,80—1,00	0,30—0,60	0,40—0,60*	0,25—0,60**	—	—	
Raki (kopa)	3,00	3,50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brzany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Cyry	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Łososie	—	7,00	5,00	8,00	14,00—15,00	—	—	—	—	—	—	—	
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Karpie	—	—	—	4,00—1,50	4,20—4,50	4,00—4,50	4,00—4,25	—	—	—	—	—	
Stelawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Świnki	—	—	—	3,50	—	—	—	—	—	—	—	—	
Jazie	—	—	—	3,00	—	—	—	3,50—4,00	1,80—2,50	—	—	—	

* ty 5—1,00 zł.

** Styn. d. 0,50—1,00 zł.

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	SUWAŁKI		KRAKÓW					STRYJ				
	26. 2. 26	merzec 26	5. 3. 26	12. 3. 26	19. 3. 26	26. 3. 26	26. 3. 26	26. 2. 26*	12. 3. 26	19. 3. 26	26. 3. 26	
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sandacze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Szczupak	1,80—2,50	2,00—2,50	5,00—6,00	5,00—6,00	5,00—6,00	5,00—6,00	5,00—6,00	5,00	5,00	5,00—5,50	5,50—6,00	
Leszcze	—	2,50—3,50	5,00	5,50—6,00	5,50—6,00	6,00	—	—	—	—	—	
Liny	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Karasie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sumy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Okonie	—	1,00—2,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Płotki	—	1,00—1,50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Drobne ryby	0,45—0,50	0,50—1,00	2,00—2,50	2,00—2,50	2,00—2,50	—	—	2,00—2,50	2,00—2,50	2,00—2,50	2,50—3,00	
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brzany	—	—	4,50—5,00	—	—	—	—	—	—	—	—	
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Cytry	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Łososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Świnki	—	—	4,50—5,00	5,00	4,50—5,00	5,00—6,00	2,00—2,50	—	—	—	—	
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Karpie	—	—	5,00—5,50	5,00—5,50	4,50—5,50	5,00—5,50	5,00—6,00	—	5,00	5,00—6,00	5,50—6,00	
Sielawy	1,80—2,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Jazgarze	—	0,50—0,60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Stynki	0,90—1,10	1,00—1,20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

* 5. 3. 26 bez zmiany, karpie po 5 zł

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	S T A N I S Ł A W Ó W					H A L I C Z *					L W Ó W	
	5. 3. 26	12. 3. 26	19. 3. 26	26. 3. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	19. 3. 26	26. 3. 26	15-31. 1. 26	15-31. 1. 26	luty 26	
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze	4,00—4,50	3,00—3,50	3,50—4,00	4,00—4,50	2,00—3,50	2,00—3,00	2,00—3,50	—	—	—	—	—
Szczupaki	4,50—5,00	4,00—4,50	4,00—4,50	4,00—4,50	2,50—3,50	2,00	2,50—3,50	—	5,50—6,00	5,00	5,00	5,00
Leszcze	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	2,00—2,50	1,00—2,00	2,00—2,50	—	4,00	3,50	4,00	4,00
Liny	3,50	3,00—3,50	3,00—3,50	—	—	1,50—2,50	—	—	4,00—4,50	3,50—4,00	4,00	4,00
Karasie	—	—	—	3,00	—	0,60—0,80	—	—	—	—	—	—
Sumy	1,00	—	—	—	1,00—1,50	1,00—1,50	1,00—1,50	—	—	—	—	—
Okonie	2,00—2,50	2,00—2,50	—	2,50	1,00—1,50	1,00	1,00—1,50	—	—	—	—	—
Płotki	1,50	1,00	1,00—1,50	1,50	—	1,00—1,20	—	—	—	—	—	—
Drobne ryby	1,00	0,80	0,80—1,00	1,00	—	0,60—0,80	—	—	2,50	2,50	3,00	—
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzany	4,00—4,50	3,50—4,00	3,50—4,00	3,50—4,00	2,00—3,50	1,00—1,50	2,00—3,50	—	—	—	—	—
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cytry	2,50—3,00	2,50—3,00	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Łososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	4,00—4,50	4,00—4,50	4,00—4,50	4,00—4,50	—	2,00—2,50	—	—	5,00—5,50	4,50	5,00	5,00
Sielawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Świnki	2,50—3,00	*	3,00	*	1,50—2,50	0,60—1,00	1,50—2,50	—	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* Wyrozbę po 3,00—3,50 zł, czopy 2,50—3,00 zł.

* 26. 3. 26 bez zmiany.

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	T A R N O P O L				W I L N O				Białystok		B r z e ś ć n / B	
	17, 24. 2. 26	3-17. 3. 26	24. 3. 26	19. 2. 26	26. 2. 26	5. 3. 26	12. 3. 26	25. 2. 26	12. 2. 26*	26. 2. 26		
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze	—	—	—	2,50—3,50	3,00—3,50	3,00—4,00	3,00—3,50	—	—	—	—	—
Szczupaki	3,50—4,00	4,50	6,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	3,00—3,50	1,50—2,50	3,00	2,50	—	—
Leszce	2,00	—	—	3,00—4,00	2,00—3,50	3,00—3,50	2,00—3,00	—	—	—	—	—
Liny	3,00—4,00	4,00	4,50	—	2,50—3,00	3,00—3,50	2,00—2,50	—	—	—	—	—
Karasie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sumy	—	—	—	3,00—4,00	3,00—4,00	3,50—4,00	2,50—3,0	—	—	—	—	—
Okonie	2,00	3,50	3,50	2,50—3,00	2,50—3,50	2,50—3,00	2,50—3,00	1,60—2,00	—	—	—	—
Płotki	2,00	—	—	1,80—2,50	1,50—2,00	1,50—2,50	1,50—2,00	1,00—2,00	1,50	1,50	—	—
Drobne ryby	1,50—2,00	3,00	3,00	0,70—1,50	0,70—1,50	0,70—1,50	0,70—1,20	0,40—0,50	—	—	—	—
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mięsusi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cyrty	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Łososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	2,50—3,50	5,00	6,00	—	—	—	—	4,00	3,50	3,50	—	—
Sielawy	—	—	—	2,50—4,00	2,50—4,00	3,00—4,00	3,00—4,00	—	—	—	—	—
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stynki	—	—	—	0,90—1,50	0,90—1,50	1,00—1,50	1,00—1,20	0,80—1,00	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

* 19. 2. 26 bez zmlany

Ceny ryb (detal.) za 1 kg w złotych.

Notowania urzędowe.

Gatunek	BRZEŚĆ n. B.**			PIŃSK		RÓWNE					ŁUCK	
	5. 3. 26	12. 3. 26	26. 3. 26	luty 26	marzec 26	11. 2. 26	25. 2. 26	4. 3. 26*	4. 3. 26*	styczeń-luty	marzec	
Węgorze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sandacze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Szczupaki	2,00	2,00—3,00	3,50	1,30—3,00	3,50—4,50	—	3,50—3,75	3,50—3,50	3,50—3,75	2,00—5,00	2,00—5,00	5,00
Leszcze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Liny	—	—	—	—	—	—	3,50—3,75	—	3,50—3,75	5,00	5,00	5,00
Karasic	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5,00	5,00	5,00
Surny	—	—	—	1,25—1,50	—	—	—	—	—	—	—	—
Okonie	—	—	—	0,80—2,00	—	—	3,50—3,75	3,00—3,50	3,50—3,75	1,00—3,00	1,00—3,00	3,00
Płotki	—	1,50	—	0,50—1,00	—	—	2,25—2,50	—	2,25—2,50	0,50—1,50	0,50—1,50	1,50
Drobne ryby	—	—	1,50	—	—	—	0,80—1,00	1,25—1,50	1,25—1,50	—	—	0,50—1,50
Raki (kopa)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brzany	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Miętusy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cyfty	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Łososie	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Minogi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pstrągi	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Karpie	—	3,50	4,00	—	—	—	4,50—5,00	4,00—4,50	4,50—5,00	5,00	5,00	5,00
Stelawy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazgarze	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Świnki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Jazie	—	—	—	2,40—3,20	2,0—4,00	—	3,50—3,75	—	—	5,00	5,00	—

* 25. 3. bez zmiłny.

** 19. 3. bez zmiłny.

Wszystkie urzędy pocztowe przyjmują prenumeratę
na tygodnik

ŻEGLARZ POLSKI

poświęcony sprawom żeglugi morskiej i rzecznej ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb i zadań żeglugi polskiej.

PIĄTY ROK ISTNIENIA:

PIĄTY ROK ISTNIENIA!

Każdy kto śledzi pilnie bieg codzienny naszych spraw portowych i żeglugowych i zainteresowany jest w sprawach handlu morskiego abonuje „Żeglarza Polskiego”. „Żeglarz Polski” informuje najszybciej o ruchu statków handl. w Gdyni i Gdańsku, o frachtach morskich ruchu masowych towarów i podaje ostatnie nowości żeglugi światowej.

Wysoko rozwinięty dział informacyjny.

Prenumerata „Żeglarza Polskiego” wynosi: rocznie 4 złote; półrocznie 2 złote; kwartalnie 1 złoty. — — Przez pocztę (też przez listowego): kwartalnie 1 złoty.

Adres red. i admin.: TCZEW, ul. Hallera 17. Konto P. K. O. 170 044

Administracja przyjmuje również skombinowaną prenumeratę „Żeglarza Polskiego” i „Morza”, ilustrowanego miesięcznika, organu Ligi Morskiej i Rzecznej. Łączna prenumerata obu pism (tylko przez adm. jednego z tych pism) wynosi 8 zł 50 gr. rocznie.

— — — — — Okazowe numery na żądanie. — — — — —

Prospekt na rok 1926

Rok założenia 1917

PRZEGLĄD ŚWIATOWY ILUSTROWANY TYGODNIK

będzie nadal bezwzględnie bezpartyjnym pismem w Polsce; zwrócił się do posłów i senatorów wszystkich partji o zasilanie ich cennemi pracami; będzie czuwał nad artykułami prac obcokrajowych całego świata, dotyczących spraw Polski; poda szereg utworów z literatury polskiej i obcej; będzie drukował kroniki miast, osad i wsi; będzie zamieszczał artykuły z dziedziny wojskowości, policji, kolejnictwa, straży pogranicznych itd., nietylko polskich lecz i obcokrajowych; zamieści szereg prac z dziedziny okultyzmu; szereg ilustracyj miast zagr. i widoków natury zdjętych fot. z lądu i z samolotów; będzie zamieszczał wiad. z dziedziny przemysłu rodzimego, świata finansowego, sfer naszych i obcych; poda wraz z ilustr. szereg art. z krainy mody; wdziale „Satyra i Humor” wytworny dowcip.

Prenumerata Przeglądu Światowego jako ilustr. tygodnika wraz z premjami książk. i przesyłką poczt. = roczna 16 zł, 60 fr. franc. 25 schil. austr., 15 schil. ang. 4 dol., półroczna 8 zł., 30 fr. franc., 14 schil. austr. 13 schil. ang. 2 dol., kwartalna 4 złote. Wszelkie korespondencje i przesyłki wysyłać należy pod adresem: „Przegląd Światowy” skrzynka pocztowa 135 Warszawa, Konto czekowe P. K. O. 352 Warszawa.